

højtærede Minister f. Eks. oppe i Landstinget har ment, at der var noget, der hed Automobilkuller, og at denne særlig skulde være repræsenteret herhjemme. Jeg har før i min Tale haft Lejlighed til at paa-pege dette, og jeg skal derfor ikke gaa yderligere ind derpaa, men kun sige, at hvis man vilde søge en Statistik, der skulde godtgøre Faren ved Automobilismen, er der kun eet Tilfælde, hvor man kan paavise noget saadant, som har haft alvorlige Følger. Gennemsnitlig køres der jo meget hensynsfuldt her, og det er da ogsaa værdt at anføre, at ved ethvert nyt Fremskridt kommer der straks Indvendinger, Klager over, at det skader hist og skader her. Det har været anført overfor Cykler, overfor elektriske Sporvogne, men man forsoner sig efterhaanden med disse Fremskridt. Og naar man lærer at afgrænse Sagen, saaledes som den bør, og disse ny Opfindelser komme mere i Brug, saa vil det vise sig, at Fremskridtet er til Gavn for alle, og at der ingen Grund er til at lægge det Hindringer i Vejen.

Der er blevet sagt i Landstinget, at der ikke var mere Fare ved 20 Automobilet i et Sogn, end der er ved eet. Jeg kunde være tilbøjelig til at sige, at der er langt mindre Fare ved 20, thi i jo højere Grad man faar Benyttelsen af denne Sport gjort almindelig, jo mere Automobilet kommer frem, i jo højere Grad man rundt omkring i Landet lærer dem at kende, baade Mennesker og Heste, desto hurtigere vil ogsaa Forstaaelsen komme, des mindre Frygt vil der afstedkommes. Men ved at begrænse Kørselen til visse Veje, ved at lukke Biveje, hindre Natkørsel, vil en sikker Forstaaelse af, hvad Automobilet egentlig ere, eller en Fjernelse af Frygten for Faren absolut aldrig kunne tænkes. Hvis der virkelig er noget, som hedder Automobilkuller, og hvis Automobilet kørte hensynsløst, var jeg tilbøjelig til at tro, at de ofte af Hensyn til den Lov, der hindrer den friere Kørsel, kunde være tilbøjelige til at køre saa stærkt, som Remmer og Tøj kunne holde, og saa tage Følgerne. Thi de kunne ganske simpelt assurere sig mod disse Følger, selv om der maaske kan gaa Menneskeliv i Stykker derved. Men de have ikke gjort det, tværtimod! De have vist alt det Hensyn, man paa nogen mulig Maade kunde forlange.

Nu er det jo ogsaa værdt at erindre, at selve Automobilet ofte kan foranledige en Forskrækkelse hos den eller dem, der hidtil have været ukendte med dette Red-

skab. Det er Støjen, man først maa tage i Betragtning, naar man taler om Automobilkørsel. Men der er det heldige Tilfælde, at man mere og mere i Automobilindustrien er kommen ind paa at fremstille saa godt som lydløse Motorer. Men dette Fremskridt forekommer mig dog at være af ganske overordentlig Vigtighed, naar Automobilet fordre friere Kørsel. Saa tales der ogsaa om det skarpe Lys, der blænder, og som jo sikkert nok ofte kan gøre Mennesker urolige, end sige Heste. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at om man udstyrede Automobilet med almindelige Vognlygter og aldeles ikke lagde Vægt paa det skarpe Lys, der skal falde langt frem foran Automobilet, vilde ogsaa noget af den Fare kunne undgaas. Og det samme gælder, naar man taler om det frygtelige Tudehorn, der udstøder denne frygtelige Lyd, der gør Heste rebelske; det kan ogsaa meget let erstattes af noget, der er betydelig bedre og ingenlunde vil foranledige Skræk hos Dyrene. Klokker er saaledes bedre, men allerbedst forekommer mig Fløjten at være, idet Heste i Regelen ere mere vant til Fløjten og derfor neppe vilde føle samme Skræk for den som for Tudehornet, hvis Lyd let kan skræmme.

Jeg antager da heller ikke, at det skulde være umuligt at faa indført bedre, mere fri Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. Jeg ved, at en Del af de Herre Rigsdagsmænd var i Paris og da vistnok havde Lejlighed til at køre i Automobil. Jeg gaar da ud fra, at de selv for saa vidt have faaet Forstaaelse af, hvad denne Maskine egentlig er værd, og egentlig ikke nære nogen Rædsel for den, men tværtimod gerne ville se, at den ogsaa kommer frem paa det hjemlige Omraade. Jeg vil da haabe, at al forudfattet Uvillie maatte kunne vige, og at man var i Stand til at indføre Paragraffer i Lovforslaget, som i højere Grad vilde bidrage til at stille Automobilet paa lige Fod med andre Køretøjer her i Landet. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister selv nogen Sinde har kørt paa Automobil, men ellers kunde jeg meget godt tænke mig, at han kunde faa Brug for et saadant nede i Køge, naar han skal til Vælgermøder; der gælder det maaske om at rejse i en snæver Vending og lidt hurtigt.

Mit Ønske skulde da være, at Lovforslaget ikke fik Lov til at gaa igennem i den foreliggende Skikkelse, men at man maatte kunne forandre det paa en mere demokratisk, fremskridtsvenlig Maade, saa-